

219.

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 14 marca 1925 r.

w sprawie uzupełnienia rozdziału II artykułu 15 rozporządzenia o taryfie celnej.

Na podstawie art. 7 p. e) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. № 80 poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustęp a) rozdziału II artykułu 15 rozporządzenia o taryfie celnej w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem z dnia 27 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 68 poz. 663), wymieniający artykuły wolne przy przywozie i wywozie od wszelkich opłat manipulacyjnych, uzupełnia się przez dodanie słów: „jak również piasek i glina, przeznaczone dla kopalń węgla”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*

220.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 9 marca 1925 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie dalszego przekazania wojewodom (delegatowi Rządu w Wilnie) i dyrektorom izb skarbowych uprawnień Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu, wynikających z ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych.

Na zasadzie art. 37, ustęp 2 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747) zarządza się co następuje:

§ 1. § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 36, poz. 390) wyszczególniający uprawnienia przekazane wojewodom (delegatowi Rządu w Wilnie) i dyrektorom izb skarbowych uzupełnia się ustępami:

„11) statutów o podatku od placów budowlanych i od gruntów o charakterze budowlanym;

12) statutów o podatku od zbytku mieszkaniowego;

13) statutów o podatku od prawa polowania;

14) uchwał w przedmiocie objęcia poręki i zaciągnięcia pożyczek z wyjątkiem obligacyjnych i wszelkich innych pożyczek oraz objęcia poręki ponad 250.000 zł.”

§ 2. § 3 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 36, poz. 390), dotyczący określenia maksymalnych norm, w granicach których działać mogą wojewodowie (delegat Rządu w Wilnie) i dyrektorowie izb skarbowych na zasadzie § 1 tegoż rozporządzenia uzupełnia się ustępami:

„10) stawki podatku od placów budowlanych i od gruntów o charakterze budowlanym nie przekraczają 1⁰/₀ wartości placu, względnie gruntów;

11) stawki podatku od zbytku mieszkaniowego ustanowione zostaną w takiej wysokości, iż należność podatkowa od poszczególnych płatników nie przekroczy 100⁰/₀ komornego, względnie wartości czynszowej z czerwca 1914 r., przeliczonej na złote według relacji, zamieszczonej w ustępie 4, art. 6 ustawy z dnia 11 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 39, poz. 406);

12) stawki podatku od prawa polowania nie przewyższają norm: dla gmin miejskich, oznaczonych w § 13 rozporządzenia II Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 31, poz. 317), dla powiatowych związków komunalnych z obszarów dworskich b. dzielnicy pruskiej, oznaczonych w § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 sierpnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 78, poz. 759)”.

§ 3. Punkt 7 § 3 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 36, poz. 390) otrzymuje brzmienie:

„stawki podatku od plakatów, szyldów i anonów nie przewyższają od przedmiotów podatkowych, wymienionych w § 3 statutu wzorowego dołączonego do rozporządzenia II Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 31, poz. 317), następujących kwot:

odnośnie przedmiotów podatkowych grupy 1a—5 zł. z tem, że najwyższa stawka dla przedmiotów podatkowych grupy I nie przekracza 50 zł.

grupy 2—20 zł.

„ 3—10⁰/₀ należności za ogłoszenie,„ 4—15⁰/₀„ 5—20⁰/₀ „ „ reklamę.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Ratajski*Minister Skarbu: *W. Grabski*